

Fakultetsoppgåve kjøpsrett (vår):

Del I:

Marte Kirkerud kjøpte tidlig på høsten 2007 i Holm Elektro et nytt kjøleskap til leiligheten sin. Hun hadde spart i lang tid til et designkjøleskap som ingen hadde maken til i Lillevik, et lite sted langs Sørlandskysten. Marte hadde fått tilpasset kjøkkeninnredningen sin til kjøleskapet, som var meget smalt og høyt. Kjøleskapet i stål og fornikling med to automatiske ismaskiner og en rekke finesser, kostet kr. 60.000. Innehaveren av Holm Elektro, Lars Holm, hadde understreket overfor Marte at dette ikke var lagervare, og han kunne først levere like oppunder jul. Ved forespørsel hadde importøren i Oslo også meddelt at skapet måtte bestilles hos generalagenten i København, som måtte få det fra Italia.

Kjøleskapet ble levert torsdag 20. desember, i god tid før julaften. Folkene til Lars Holm strevde fælt for å få kjøleskapet på plass. De tok samtidig med seg hennes gamle kjøleskap, som deretter ble levert til gjenvinning.

Kjøleskapet ble straks slått på. Utpå ettermiddagen fredag den 21. desember var det fremdeles ikke noen merkbar temperatursenkning inne i det. Marte hadde en liten veranda, og hadde i mellomtiden plassert julesnadderet der ute i kulden; skjønt så veldig kaldt var det ikke dette året.

Da hun kom hjem fra "julegaten" i Lillevik lørdag 22. desember, var temperaturen i kjøleskapet stadig den samme, mens temperaturen ute på verandaen hadde steget og det regnet.

Søndag 23. desember hadde hun invitert noen jevnaldrende venner til smørbrød og en drink. Både smørbrødene og drikkevarene var noe preget av at de ikke var kommet inn i kjøleskapet ennå, men fristet en litt usikker tilværelse på verandagulvet. Selskapet tødde etter hvert litt opp, særlig etter at en flaske vodka var satt til pers.

På julaften kom Martes gamle mor og en eldre tante på besøk. Julemiddagen ble en katastrofe. Skinken hadde slett ikke tålt det lange oppholdet i den lunkne luften ute. Det hjalp ikke videre at Marte kunne fremholde all forniklingen på det flotte kjøleskapet. Moren hadde fortsatt sitt gamle kjøleskap, kjøpt en gang på 60-tallet, og det var like fint og sviktet aldri.

Resten av julen fortsatte på samme begredelig måte, bortsett fra de dagene Marte var invitert bort til slektninger og venner. Den 3. januar åpnet Holm Elektro etter å ha vært stengt i hele romjulen, og Marte var straks på butikkdøren til Lars Holm og fortalte om katastrofen. Lars ble personlig med over til Marte. Han strevde hele dagen for å få vidunderet til å virke, men måtte melde pass. "Dette kjøleskapet skjønner jeg ikke noe av", måtte Lars innrømme.

Lars gikk tilbake til forretningen og ringte importøren i Oslo. Importøren sa at skapet var et unikum, og at det nok ikke var mulig å reparere det før det ble sendt til Oslo. Det var solgt meget få av denne typen i Norge, og skapene var kompliserte og skjøre. Lars ringte tilbake til Marte, som nå var temmelig muggen. Skapet måtte jo sendes til Oslo. Lars sa at han hadde et gammelt kjøleskap stående, som Marte kunne få låne i mellomtiden. Noe slikt ville Marte først ikke ha inn døren. Skapet var dessuten altfor bredt til den spesiellagde kjøleskapsåpningen i kjøkkeninteriøret. Uansett ville ikke Marte ha noe slikt på det kjøkkenet

hun strevde med å få standsmessig. Lars foreslo at Marte i mellomtiden skulle sette kjøleskapet på verandaen, så skulle han ordne en midlertidig ledning ut dit. Marte ga seg.

Det tok tid å få det kjøpte kjøleskapet til Oslo. Dit kom det fredag 11. januar. Importøren konstaterte at kjøleskapet var meget komplisert. Servicestabens hans hadde liten erfaring med modellen. Han var redd at skapet skulle få skjemmende riper i stålet, dersom man begynte å reparere det. Han valgte derfor å sende det til København. Dit kom det først fredag 18. januar.

Da Marte den 20. januar hørte at kjøleskapet befant seg i København, rant begeret over. Marte ville nå ha et nytt og billig kjøleskap til kr 5000, og glemme hele greia. Hun bestemte seg for å krype til korset, og si til Lars at hun ikke ville ha kjøleskapet tilbake; hun var lei av å vente og å ha et lånt kjøleskap på verandaen. I sitt stille sinn tenkte hun også at det ikke var så dumt å få tilbake over kr 55.000 hun ikke hadde regnet med.

Dagen etter, den 21. januar, møtte hun opp hos Lars Holm. Hun ville nå ha tilbake pengene sine og ville kjøpe et billig kjøleskap. Lars ringte til importøren i Oslo, som ringte til generalagenten i København. Der var de i ferd med å skifte en del som var blitt ødelagt. Delen måtte sendes med flypost fra Italia. Delen ville være i København den 25. januar og kunne da monteres samme dag. Kjøleskapet kunne være i Oslo 1. februar, og importøren lovet at det skulle være i Lillevik den 7. februar. Marte stod på sitt. Til dette innvendte Lars at han hadde rett til å foreta retting, og at Marte uansett ikke hadde hevningsadgang.

Marte henvendte seg til Forbrukerkontoret i Arendal, som tok saken under behandling. Dette påpekte, på vegne av Marte at det måtte foreligge vesentlig kontraktsbrudd som samlet ga Marte hevningsrett.

1) Drøft og avgjør om Marte kan motsette seg retting.

Forutsatt at Marte kan motsette seg retting:

2) Drøft og avgjør om Marte kan heve kjøpet.

Marte mente at hun i alle tilfelle hadde krav på erstatning; hun hadde hatt en trist jul; fillekjøleskapet hadde ødelagt hele gleden.

3) Drøft og avgjør om Marte kan få erstatning for at julen ble mislykket.

Tid på eksamen om lag tre timar

Del II:

Gjør rede for reglene om vilkårene for å heve på grunn av selgers mislighold og om tap av krav på heving fordi tingen ikke kan leveres tilbake i vesentlig samme stand og mengde.

Tid på eksamen om lag tre timar.